

เมรุสุสานขยะชุมชน

องค์การบริหารตำบลพังราด จังหวัดระยอง

เนื่องจากพื้นที่ตำบลพังราดประสบปัญหาการจัดเก็บและการกำจัดขยะภายในชุมชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทวีคูณ แม้ว่าทางองค์การบริหารส่วนตำบลพังราดจะสามารถจัดหาพื้นที่จัดเก็บและกำจัดขยะแห่งใหม่เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของสังคมเมืองและประชาชนในพื้นที่แล้วก็ตาม

สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากที่ดินที่ทาง อบต.พังราดจัดเตรียมไว้เพื่อรองรับขยะนั้นไม่สามารถใช้จัดเก็บขยะได้ เพราะการถูกรังเรียนจากชาวบ้านในบริเวณใกล้เคียงว่า พื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสมและอยู่ใกล้แหล่งชุมชนมากเกินไป อบต.พังราดจึงยกเลิกแผนการฝังกลบขยะในพื้นที่ดังกล่าวเป็นการชั่วคราว

อบต.พังราดจึงได้พยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวใหม่โดยศึกษาและดูงานจากท้องถิ่นอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการบริหารและการควบคุมขยะภายในชุมชนเป็นแนวทาง จนในที่สุดจึงได้เกิดแรงบันดาลใจในการแก้ไขปัญหาสถานที่จัดเก็บขยะขึ้น โดยวิธีการบริหารจัดการและควบคุมขยะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแทน พร้อมทั้งเชิญบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในตำบลมาร่วมปรึกษาและกำหนดถึงแนวทางและวิธีการจัดการบริหารรวมทั้งการควบคุมขยะชุมชน

ข้อมูลพื้นฐานปีปัจจุบัน
: ปี พ.ศ. 2546

อำเภอ: แกลง

จังหวัด: ระยอง

ประชากร: 6,277 คน

พื้นที่: 41.77 ตร.กม.

ประเภทท้องถิ่น :
องค์การบริหารส่วนตำบล

การเลือกตั้ง : ทางอ้อม

วิถีใหม่

ในปี 2545 อบต.พังราดได้เริ่มจัดตั้ง “เมรุสุสานขยะชุมชน” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการแก้ไขปัญหาสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะของชุมชน เพื่อทดแทนพื้นที่จัดเก็บและกำจัดขยะที่มีอยู่เดิมที่ไม่เพียงพอและเหมาะสมใหม่ โดยการมุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีการคัดแยกขยะ และการกำจัดและทำลายขยะในชุมชนตามวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น การฝังกลบ หรือการเผาทำลายขยะ นอกจากนี้ ยังได้จัดตั้งกองทุนเพื่อบริหารจัดการและควบคุมขยะในชุมชนและหน่วยเคลื่อนที่จัดเก็บขยะเพื่อรักษาความสะอาดและสภาพแวดล้อมในชุมชน เพื่อออกตระเวนจัดเก็บขยะในทุกพื้นที่ของตำบลควบคู่กันไปด้วย

ผลงานที่ได้ดำเนินการ

1. ขอความร่วมมือกับชาวบ้านภายในพื้นที่ดัดแปลงและสร้างรั้วรอบพื้นที่บริเวณเตาเมรุหลังเก่าของวัดปากน้ำพังราด มีพื้นที่ขนาดกว้าง 15 เมตรและยาว 15 เมตร เพื่อใช้เป็นพื้นที่กำจัดและทำลายขยะ โดยการตากแห้งและฝังกลบขยะของชุมชน ตลอดจนเก็บขยะก่อนและหลังถูกเผากำจัดและทำลาย
2. ดำเนินการปรับปรุงและดัดแปลงเตาเมรุหลังเก่าของวัดปากน้ำพังราด ซึ่งมีขนาดความกว้าง 6 เมตร ยาว 12 เมตร และหนา 10 ซม. เป็นเตาเผาและทำลายขยะของชุมชน เพื่อใช้ในการกำจัดและทำลายขยะ
3. จัดซื้อถังขยะเพิ่มเติม จำนวน 60 ถัง เพื่อจัดวางตามแหล่งชุมชนและในบริเวณวัดปากน้ำพังราด และรถสามล้อพ่วง จำนวน 1 คัน เพื่อใช้ในการตระเวนจัดเก็บขยะของชุมชนในชุมชนและในพื้นที่บริเวณเตาเผาขยะในวัดปากน้ำพังราด และทำสัญญาจ้างพนักงานเจ้าหน้าที่เอกชน 4

- คนในพื้นที่ เพื่อดำเนินการจัดเก็บและบริหารจัดการโดยวิธีการคัดแยกขยะภายในบริเวณชุมชน ในพื้นที่ตำบลและวัดปากน้ำพิงลาด
4. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกซึ่งประชาชนในชุมชน ทั้งนี้กองทุนนี้ได้รับเงินสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือโครงการจากครัวเรือนที่อยู่ในชุมชน
 5. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อควบคุมรายรับและรายจ่ายของกองทุน และจัดจ้างพนักงานพนักงานจัดเก็บขยะรอบ ๆ ชุมชน และพนักงานคัดแยกและกำจัดขยะบริเวณเตาเผาขยะของวัดปากน้ำพิงลาด รวมจำนวน 4 คน
 6. จัดเก็บขยะจากชุมชนและคัดแยกขยะโดยลูกจ้างของกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน ออกเป็น 4 ประเภท เพื่อการกำจัดและทำลาย ดังนี้
 - 6.1 ประเภทขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ (Recycle) คัดแยกออกมาเพื่อขายหรือจำหน่ายให้กับกิจการเอกชนที่รับซื้อของเก่าหรือวัสดุที่นำกลับมาใช้ได้
 - 6.2 ประเภทขยะที่มีสารพิษ คัดแยกออกมาเพื่อทำลายหรือกำจัดโดยวิธีการเฉพาะ
 - 6.3 ประเภทขยะอื่นๆ คัดแยกออกมาเพื่อทำลาย โดยการฝังกลบหรือโดยวิธีการเผา โดยเฉพาะขยะเปียกที่สามารถเผาทำลายโดยไม่ทำลายสภาวะแวดล้อมของชุมชน จะนำมาตากแห้งก่อนเผาทำลาย
 7. ร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกรักชุมชนและปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชนในโรงเรียน เช่น การส่งเสริมการคัดแยกขยะ หรือการคิดก่อนทิ้ง เป็นต้น

การระดมทรัพยากร

ค่าใช้จ่าย/การลงทุน	งบประมาณของ อบต.พิงลาด เป็นจำนวน 95,000 บาท ประกอบด้วย - ค่าใช้จ่ายจัดซื้อถังขยะ จำนวน 60 ถัง เป็นเงิน 15,000 บาท - ค่าใช้จ่ายจัดซื้อรถสามล้อพ่วง จำนวน 1 คัน เป็นจำนวน 20,000 บาท - ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงและดัดแปลงเพื่อเป็นเตาเผาขยะ และพื้นที่ใกล้เคียง เป็นจำนวน 60,000 บาท
การระดมทุน/การระดมทุน	กองทุนเมรุสุสานขยะชุมชนระดมทุนจัดเก็บจากทุกครัวเรือนในชุมชน จำนวนครัวเรือนละ 30 บาท
อุปกรณ์/เครื่องมือ	1. พื้นที่ดัดแปลงบริเวณเตาเผาเมรุของวัดปากน้ำพิงลาด เพื่อเป็นพื้นที่จัดเก็บและกำจัดขยะ ขนาด 15 x 15 ตร.ม. 2. เตาเมรุดัดแปลงของวัดปากน้ำพิงลาด เพื่อเผาและทำลายขยะแห้ง 3. ถังขยะ จำนวน 60 ถัง 4. รถสามล้อพ่วง จำนวน 1 คัน
บุคลากร	1. สมาชิกคณะกรรมการกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน 2. พนักงานจัดเก็บขยะรอบ ๆ ชุมชน จำนวน 2 คนต่อ 1 วัน 3. พนักงานคัดแยกและกำจัดขยะบริเวณเตาเผาขยะของวัดปากน้ำพิงลาด จำนวน 2 คน 4. พนักงานบัญชีรับจ่ายของกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน จำนวน 1 คน 5. พนักงานดูแลเงินสนับสนุนกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน จำนวน 1 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

วัน เดือน ปี	กิจกรรมที่ทำ	ผู้รับผิดชอบ
มกราคม 2545	- จัดเวทีประชาคมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะของชุมชนและสนับสนุนงบประมาณส่วนใหญ่ - ร่วมทำข้อตกลงร่วมกันโดยจัดทำกองทุนเพื่อการบริหารและการจัดการขยะชุมชน - วัดปากน้ำพังราดให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะในบริเวณวัด	- อบต.พังราด/เจ้าอาวาสวัดปากน้ำพังราด/ผู้นำชุมชน - เจ้าอาวาสวัดปากน้ำพังราด
เมษายน 2545	- จัดตั้งคณะกรรมการกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน - จัดซื้อถังขยะและรถสามล้อพ่วงเพื่อใช้เก็บและกำจัดขยะในชุมชน - จัดจ้างพนักงานเจ้าหน้าที่เอกชน สำหรับการตระเวนจัดเก็บ คัดแยกและเผาทำลายขยะ - จัดสร้างและดัดแปลงเตาเมรุเป็นเตาเผาขยะของชุมชนโดยคอนกรีตอย่างดี และรั้วกันรอบบริเวณเตา เพื่อใช้สำหรับตากและฝังกลบขยะขนาด 15 x 15 เมตร	- อบต.พังราด - คณะกรรมการกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน
กรกฎาคม 2545	- ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดเก็บขยะ เช่น การขายขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ (Recycle) การทำลายขยะที่เป็นอันตรายและการเผา ตากหรือฝังกลบขยะที่ย่อยสลายเองได้ - ดำเนินการบริหารตามงบประมาณกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน จัดทำบัญชีเพื่อคุมรายรับและรายจ่ายของโครงการ - ดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและปลูกฝังค่านิยมการคัดก่อนทิ้ง	- คณะกรรมการกองทุนเมรุสุสานขยะชุมชน/เจ้าหน้าที่โครงการจำนวน 4 คน

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ

-- หน่วยงาน/องค์กร --

-- บทบาทความร่วมมือ --

วัดปากน้ำพังราด

สนับสนุนพื้นที่และเตาเมรุของวัดปากน้ำพังราด เพื่อประยุกต์หรือดัดแปลงใช้สำหรับการจัดเก็บและกำจัดขยะภายในชุมชนในการลดปริมาณขยะตกค้างของชุมชน

โรงเรียนในตำบล

ร่วมกับ อบต.พังราดจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกรักชุมชนและปลูกฝังส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษของชุมชน เช่น การส่งเสริมการคัดแยกขยะ หรือการคัดก่อนทิ้ง

ประเมินผลความสำเร็จ

ก่อนการดำเนินการ

1. ปัญหาสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะไม่เพียงพอ ทาง อบต.พังราดได้จัดการที่ดินโดยเช่าพื้นที่เอกชน จำนวน 12 ไร่ เพื่อเป็นสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะ แต่ได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบในความเหมาะสมหรืออยู่ใกล้แหล่งชุมชน ทำให้ อบต.พังราดยังไม่สามารถแนวทางแก้ไขปัญหাপริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมได้
2. การกำจัดหรือปริมาณขยะเดิมสามารถทำลายได้แต่ละวันได้ในจำนวนน้อย ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการทางธรรมชาติ เช่น การฝังกลบหรือทิ้งไว้และปล่อยให้ย่อยสลายไปเอง
3. ปัญหาภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากขยะที่ไม่ได้จัดเก็บ หรือที่จัดเก็บแล้วยังคงค้างหรือสะสมอยู่โดยมิได้กำจัดสามารถพบได้ทั่วไป ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพอนามัย โรคภัยไข้เจ็บและการสาธารณสุขของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก และพื้นที่ตามแหล่งชุมชนยังประสบปัญหาเรื่องความสะอาดและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากการไม่สามารถควบคุมหรือจัดเก็บขยะที่ตกค้างได้ทันต่อเวลา นอกจากนี้ประชาชนยังมีพฤติกรรมทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง โดยเฉพาะมีการทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำหรือแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ
4. คำนิยมหรือพฤติกรรมคัดแยกขยะหรือการหารายได้จากการคัดแยกขยะยังพบอยู่น้อยมาก เนื่องจากประชาชนเห็นว่าการหารายได้จากการขายขยะ โดยเฉพาะขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก (Recycle) นั้น มีมูลค่าต่ำหรือราคาน้อยไม่คุ้มค่าต่อการจัดเก็บหรือรวบรวมไว้ขายกับผู้ประกอบการซื้อขยะ

หลังการดำเนินการ

1. ลดปัญหาสถานที่จัดเก็บและกำจัดขยะไม่เพียงพอลงได้ระดับหนึ่ง เนื่องจากทาง อบต.พังราดไม่จำเป็นต้องจัดหาและสำรวจพื้นที่จัดเก็บและกำจัดขยะของชุมชนใหม่ ขยะของชุมชนที่ถูกจัดเก็บมีกระบวนการและขั้นตอนในการกำจัดและทำลายด้วยวิธีใหม่ กล่าวคือ ด้วยการคัดแยกเพื่อนำกลับมาใช้และเผาทำลายในส่วนที่เป็นขยะที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือเป็นพิษและอันตราย ทำให้กำจัดหรือลดปริมาณขยะที่ค้างสะสมในพื้นที่ลงได้
2. การกำจัดหรือทำลายขยะค้างและสะสมมีจำนวนน้อยลง เนื่องจากมีการคัดแยกขยะและทำลายตามวิธีการเฉพาะของแต่ละประเภทขยะ ได้แก่ขยะประเภทแก้ว โลหะ ไม้และกระดาษ จะถูกคัดแยกและนำไปขายหรือจำหน่ายให้กับเอกชนที่รับซื้อหรือโรงงานที่ใช้วัสดุเหลือ หรือขยะประเภทสารเคมีมีพิษหรืออันตราย จะถูกคัดแยกและนำไปฝังหรือทำลายโดยวิธีการเฉพาะ ส่วนขยะประเภทที่เหลือจะนำไปฝังกลบหรือเผาทำลาย โดยวิธีการดังกล่าว อบต.พังราดสามารถคัดแยกและทำลายขยะได้
3. ปัญหาภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากขยะที่ไม่ได้จัดเก็บ หรือที่จัดเก็บแล้วยังคงค้างหรือสะสมอยู่โดยมิได้กำจัดลดน้อยลง เพราะการคัดแยกขยะและการทำลายขยะตามวิธีการและขั้นตอนแต่ละประเภท เว้นแต่ปัญหามลภาวะทางครึ้น เขม่าและกลิ่นที่เกิดขึ้นจากการเผาทำลายในและบริเวณเตาเผาขยะบ้าง แต่ยังสามารถควบคุมได้อยู่และไม่สร้างความเดือดร้อนมาก เพราะส่วนใหญ่ได้คัดเลือกขยะที่ไม่สร้างครึ้น เขม่าและกลิ่นมาเพื่อเผาทำลายเป็นหลัก นอกจากนี้พื้นที่ของชุมชนก็มีความสะอาดและเป็นระเบียบมากขึ้น เนื่องจากโครงการได้ตั้งกองทุนซึ่งมีเจ้าหน้าที่ดูแลและตระเวนจัดเก็บขยะตามพื้นที่ต่างๆ ของชุมชนอีกด้วย
4. ประชาชนบางส่วนเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้ง มีทัศนคติเกี่ยวกับการคัดก่อนทิ้งมากขึ้น โดยเฉพาะขยะประเภทที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก (Recycle) ผ่านการหารายได้จากการขายหรือคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก (Recycle) ดังกล่าวในรูปกองทุนเมรสุสานขยะชุมชน ทำให้ชุมชนมีรายได้นำมาใช้เพื่อการพัฒนาและรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมของชุมชนมากขึ้น

อุปสรรคและการแก้ไขปัญหา

อุปสรรค	การแก้ไขปัญหา
1. ปัญหาความร่วมมือของชาวบ้านต่อโครงการไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการขาดข้อมูลบางส่วนหรือการได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องของชาวบ้าน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บขยะและการเรียกชำระเงินเข้ากองทุนเมรุตสานขยะชุมชน	1. เร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมต่อชาวบ้านเพื่อสร้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือแก่ชาวบ้าน โดยเฉพาะข้อมูลที่ว่าในขณะนี้ ทาง อบต. ได้ดำเนินโครงการใดแล้ว และจะส่งผลกระทบต่อชาวบ้านมากน้อยเช่นไร เพื่อลดอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดเก็บขยะและการเรียกชำระเงินเข้ากองทุนเมรุตสานขยะชุมชน
2. ปัญหาจำนวนเงินงบประมาณในการดำเนินการมีข้อจำกัดมาก โดยเฉพาะในช่วงลงทุนเริ่มแรก และการบริหารงานในช่วงต่อมา	2. พยายามใช้เงินงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างประหยัดและให้เกิดผลคุ้มค่ามากที่สุด ภายใต้นโยบายที่โครงการสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ปัญหาปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นจากการมาเที่ยวและพักอาศัยของนักท่องเที่ยว ประกอบกับความหนาแน่นของชุมชน เนื่องจากการย้ายถิ่นที่อยู่หรืออัตราการเกิดของประชากรในพื้นที่สูงขึ้น	3. เร่งทำความเข้าใจและจัดกิจกรรมและโครงการเสริมเพื่อสร้างจิตสำนึกรักชุมชนและปลูกฝังกับเด็กและเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชน โดยเฉพาะการส่งเสริมการคัดแยกขยะหรือการคัดก่อนทิ้ง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. เนื่องจากพื้นที่ดัดแปลงเพื่อการจัดเก็บและเผาทำลายขยะนั้น อยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนจึงทำให้การเคลื่อนย้ายและทำลายขยะเป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น รวมทั้งประหยัดทั้งค่าใช้จ่ายเวลาและกำลังคนหรือเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บและขนย้ายขยะจากชุมชนไปยังพื้นที่จัดเก็บและทำลายขยะ
2. การสูกอมของปัญหาเป็นแรงกระตุ้นสำคัญ ที่ทำให้หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่ได้รับความเดือดร้อนเข้ามาเกี่ยวข้องและดำเนินการร่วมกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ทำให้เปิดโอกาสการรับรู้ เข้าใจและการร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในชุมชนโดยอัตโนมัติ ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จได้ดีหรือมากกว่าการปลูกหรือกระตุ้นจิตสำนึกโดยการกำหนดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานส่วนราชการที่อาจสร้างแรงต่อต้านจากชุมชนได้สูงกว่า

ความยั่งยืนในการดำเนินการ

โดยที่ อบต.พังราดได้กำหนดนโยบายและวางแผนโครงการด้วยการดำเนินการจัดตั้งกองทุนเพื่อการบริหารและการจัดการขยะชุมชน พร้อมทั้งบัญญัติข้อกำหนดแผนการดำเนินงานโดยการระดมเงินทุนจากครัวเรือนที่ทิ้งขยะ เพื่อใช้เป็นเงินสนับสนุนและเงินหมุนเวียนภายในกองทุนเพื่อให้โครงการสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยงบประมาณของตนเอง ทั้งนี้ เงินที่ได้รับจะนำไปเป็นรายจ่ายในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่กองทุนและค่าวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อใช้ในการคัดแยกและทำลายขยะที่จัดเก็บได้ในชุมชน โดยกองทุนเมรุตสานขยะชุมชนจะขายหรือจำหน่ายขยะบางประเภทที่สามารถนำกลับมาใช้ (Recycle) ต่อหน่วยงานเอกชนที่รับซื้อ หรือโรงงานที่ใช้วัสดุเหลือเพื่อเป็นช่องทางในการหารายได้ของกองทุนเพื่อการบริหารงานแบบครบวงจรและยั่งยืนต่อไป

บทเรียนที่ได้รับ

การแก้ไขปัญหาขยะด้วยวิธีการเพิ่มสถานที่ให้เพียงพอต่อการจัดเก็บหรือกำจัดขยะ หรือเพิ่มเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของหน่วยงานเพื่อรองรับปริมาณขยะที่สูงขึ้น หรือเพิ่มถังขยะให้เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ามิใช่หนทางแก้ไขปัญหที่แท้จริงและยั่งยืน ในทางตรงกันข้าม การแก้ปัญหาด้วยวิธีการลดพฤติกรรมทิ้งขยะของประชาชน หรือสร้างพฤติกรรมคัดแยกประเภทขยะเพื่อนำกลับมาใช้ ตลอดจนเพื่อทำลายและกำจัดให้ถูกต้องและเหมาะสมนั้น กลับเป็นวิธีการที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหได้อย่างแท้จริง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งสถานที่ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่หรือเพิ่มถังขยะแต่อย่างใด แต่ผลที่ได้กลับส่งผลดีหรือมากกว่าการแก้ปัญหาด้วยวิธีลักษณะดังกล่าวข้างต้นอีกด้วย

ความเป็นไปได้ในการถ่ายทอดประสบการณ์

หน่วยงานท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำวิธีการหรือหลักการแก้ไขปัญหามาใช้ได้โครงการนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการกับปัญหาขยะของชุมชนได้ อย่างไรก็ดี มีข้อควรคำนึงที่หน่วยงานท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรระลึกและเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ เช่น สภาพการเมืองภายในชุมชน วิถีชีวิตและวิถีความคิดของชุมชน ตลอดจนการมีส่วนร่วมและการให้ความช่วยเหลือของประชาชนภายในชุมชน เป็นต้น

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ชื่อ-นามสกุล : นายอนุรักษ ชัยนียง
ตำแหน่ง : รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
หน่วยงาน : องค์การบริหารส่วนตำบลพังราด
ที่อยู่ : ตำบลพังราด อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
โทรศัพท์ : (01) 781-3342

ชื่อ-นามสกุล : ส.ด.ด.อรรุณี สมนึก
ตำแหน่ง : ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
หน่วยงาน : องค์การบริหารส่วนตำบลพังราด
ที่อยู่ : ตำบลพังราด อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
โทรศัพท์ : (038) 867-127, (06) 309-3203

ชื่อ-นามสกุล : นายสถาพร คงประเสริฐ
ตำแหน่ง : เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล
(รับผิดชอบดูแลและประสานงานโครงการ)
หน่วยงาน : องค์การบริหารส่วนตำบลพังราด
ที่อยู่ : ตำบลพังราด อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
โทรศัพท์ : (09) 859-1979

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่มีการริเริ่มวิถีใหม่ : พ.ศ. 2545

ประเภทของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์การบริหารส่วนตำบล
สถานที่ตั้ง	ตำบลพังราด อำเภอแกลง จังหวัดระยอง 21110
ขนาดพื้นที่	41.77 ตารางกิโลเมตร
งบประมาณรายจ่าย	2,534,277.38 บาท (ปีงบประมาณ 2545)
งบประมาณรายได้	8,520,200.11 บาท (ปีงบประมาณ 2545)
จำนวนพนักงานและลูกจ้าง	9 คน 3 คน พนักงานท้องถิ่น 2 คน ลูกจ้างประจำ 4 คน ลูกจ้างชั่วคราว
จำนวนประชากร	6,277 คน
จำนวนครัวเรือน	1,257 ครัวเรือน
ประชากรแฝง	700 คน
รายได้เฉลี่ยประชากร	37,000 บาท
ลักษณะของเมืองและ วิถีชีวิตประชาคม	ตำบลพังราดตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแกลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 24 กิโลเมตร ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน ตำบลพังราดนี้เป็นแนวเขตแบ่งระหว่างจังหวัดระยองกับจันทบุรี ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 658 คน/ตร.กม. ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 99 นับถือศาสนาพุทธ และประชากรส่วนใหญ่เป็นคนพื้นเพจังหวัดระยอง สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำพังราดไหลผ่าน โดยบริเวณทิศเหนือของแม่น้ำสายนี้ไหลเรื่อยลงมาตลอดจนถึงสู่อ่าวไทยประมาณ 5 กิโลเมตร มีลักษณะเป็นป่าชายเลน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่การทำนา ทำสวนยางและทำสวนทุเรียน จึงมีลักษณะเป็นสังคมชนบท